amicū ⁊ certā. Tūc oēs ſci reuerebant̄ frēm fran
ciſcū ⁊ ei īclinabāt. q̄ uidēs ſacerdos ē gauiſus
ualde. Tūc duxit eū ad ſuperiora palacij ubi ui
dit ſedē ſci franciſci gloſiſſimā ⁊ etiā alias
ſedes frūm minoꝝ pulchras nimis. Tūc aīt
ſacerdos O ſcē pater Franciſce ego ſemꝑ dile
xi te ⁊ ordinē tuū. Rogo te ut liceat michi
hic ēē tecū ⁊ cū frīb⁹ tuis. Reſpondit ſanct⁹
Franciſc⁹ iā nūc n̄ poteris hic nobiſcū ēē. ſ; ua
de ⁊ uiuas ut fr̄ minor ⁊ p̄t mortē tuā hic no
biſcū eris ſi aūt n̄ fies fr̄ minor ⁊ tū ī bonis
opib; pſeuerabis huc ad nos uenies ⁊ aūt.
ī hoc ſcies qa uīa ſīt oīa q̄ uidiſti. Nā poſt treſ
mēſes die dnīco hora tcīa morieris. ⁊ ſtatim
uenies ad nos. Cū aūt reuerſus eēt ad ſeipm̄
ler de uiſione oīa dix̄ ꝯfeſſori ſuo. ⁊ ille ꝯfor
tās eū monēs ēē occulta q̄ uidat. Tam ſex
frīb; ſacerdotib⁹ de ꝯuentu ſeculi occulte oīa
dix̄. q̄ etiā ~~q̄d etiā~~ nouerīt temꝑ. frīm. horā
⁊ oīa. ut ſciret ſi ꝯplerent̄. Illo tp̄e miniſt̄
ille puincialis n̄ uenit ad illos ꝑtes alijs
negotijs occupat⁹ ⁊ ideo ordinē n̄ intrauit.

License: CC-BY-NC – Luzern, Provinzarchiv Schweizer Kapuziner Luzern, PAL L, f. 123r – Bonaventura, Legenda maior s. Francisci . Vita beati Antonii (http://www.e-codices.ch/fr/pal/L/123r)